

Lo seu cor es un volcà,
 son mirar dona desfici,
 estima hasta 'l sacrifici
 y aburreix fins à matá.

Copia fot. de A. Espluga

De dijous á dijous

La nova plassa.

¡Viscan los toros!

L' Espanya regenerada.

Jo no cabo en pell de l' alegria que sento. Y no creguin qu' hagi tret la rifa, que se m' hagi mort la sogra, ó qu' hagi mort lo 'ocino; no senyors; m' hi enterat de que en aquesta ciutat s' ha inaugurat una nova plassa de toros.

¡Ja no podém patir!

¿Dos plassas de toros en una sola població?... .

Vostés no saben la importancia qu' aixó 'ns donará devant de las nacions estrangeras.

Al parlar de Barcelona, será precís treures lo barret y exclamar: ¡Oh, Barcelona... Barcelona va á la vanguardia de las ciutats modernas; ja no es la ciutat dels comtes; es la ciutat de's toros!

¡O' é ya! ¡Y que vivan Mazzantini, y el Bombita Chico y el Bombita Grande y todos los toreros de España é islas adyacentes! ¡Viva la sangre torera catalana, desde el Llobregat al Besós y desde el mar á las vertientes del Tibidabo! ¡Aun hay patria Veremundo!

¿Qué importa que 'ls mestres d' estudi tingan de penjarse de barras al sostre y qu' una plaga de gent negra acapari la ensenyansa! ¿Qué significa que la nostra riquesa siga explotada per companyias estrangeras! ¿Qué vol dir que 'ls nostres governants creguin que no hi ha altra manera de regenerarnos, que la d' establir en la segona ensenyansa cursos de Religió y Moral! ¿Qué representa 'l despreci ab que s' té als homes de ciencia y als artistas que buscan sols la veritat y la bellesa!... Tenint dos plassas de toros, ahont lluheixin lo seu garbo los artistas del *toreo*, ja están satisfetas totas las necessitats de la vida.

Una pica de p y p y w, un parell de banderillas ben colocadas, y una estocada que rendeixi á la fiera, valen mes que tots los descubriments científichs y totas las bellas literarias.

Ja no 'ns escuchen la birretina, las espadenyas y la brusa de treball. Tenim d' usar lo sombrero cordobés, *muy ceñido y justo el pantalón*, botinas totas de una pessa, y escupir pe 'l *colmillo* quan las circunstancias ho exigeixin.

M' en rich jo dels gamarussos dels nostres papás, los quals després d' haver passat sis dias darrera 'l taulell, s' entussiasmavan los diumenges ab las grotescas escenas del Saldoni y la Margarida ó ab las horripilants d' un melodrama ahont morian desde 'l primer galan al infelís apuntador.

Els si, que de la missa no 'n sabian la meitat.

Y no vull parlar encare d' aqueix saynete y dels melodramas que causavan desmaye á las mateixas verduleras, qu' un y altres anavan aparellats ab las innocents costums dels nostres pares. Ni las emo-

cions d' *Un drama nuevo*, d' un *Traidor inconfeso y mártir* y d' una *Flor de un dia*, poden compararse ab las intensas y nobles que proporciona l' art del toreig.

Aquellas eran emocións que convenian á un poble, que gosava ab lo treball; las del toreig s' avenen mes ab un poble civilisat... pero gandul.

Los nostres pares que per un ralet feyan l' home en lo Tivoli vell y que per dotze quartos aguantavan pacientment la representació de dotze actes en l' Odeon, no sabrian compendre 'l goig que dona pagar tres duros per una entrada de *sombra*, eucare qu' un hom tinga de pegar un *sablazo* á un amich de la infancia ó empenyarse la camisa ó 'ls matalasos del llit de matrimoni, qu' encá es pitjor.

Los temps cambian y qui no marxa ab la civilisació es un rutinari.

¿Nos trobèm en una època d' oripell? Donchs ¡vinga oripell y foral!

Bé prou qu' ho sé que molts dels que van als toros ab carretel-la, passen després quinze dias sense menjar calent; pero ¿aixó que importa? ¿Qui es que no s' donará el gustasso de terse *arrastrar* per la Gran via, amunt y avall, anant y venint dels toros? N' ngú, si li quedan dos dies de front.

Després vé l' amo de la casa, y s' en torna ab los recibo de varios meses atrassats á la cartera, y del mateix modo desfilan lo s' bater y 'l sastre; pero al cap de vall, la propietat es un robo, y aqueixos industrials pretenen viure, com sol dirse sobre 'l pais.

¡Aquí no ha de pagarse ni á Cris'ol! ¡Primer son los toros que tot!

Venim obligats á tenir ben peixats als toreros, porque d' ells depén la nostra regeneració.

Devant de la gent de qua hem de prosternarnos.

Los toreros son los únichs valents que quedan á Espanya; ells, y en Villaverde, que 'ns toreja fins deixarnos ab suhor de mort.

Riéusen de que un Diluvi digui que per ser fresca l' obra d' una plassa de toros, poden morir sepultats los espectadors. Quan la plassa ha rebut la benedicció episcopal, la seguritat es completa. Y encare que no ho fos, ¿voleu res mes bonich que morir presenciant l' espectacle nacional? Es lo mateix que morir per la patria.

Riéusen dels que digan qu' ab una plassa de toros, encare 'ns en sobrava. Fins que desapareixin las escolas y tinguém una plassa de toros á cada cantonada, no será una veritat la regeneració silvestre.

P. ERROT DE LA TOMASA.

ESPETECH

- ¡Senyora Pepa!
 - ¡Senyó Armenté!...
 - ¿Qué tal, cóm marxá?
 - No gayre bé.

Tinch lo meu gendre
 desvergonyat
 y m' hi barallo
 de dia y nit.

Tinch la cunyada
 terca en extrèm
 y aixís que 'm llevo
 ja 'ns batallém.

Y fins ma filla
 se m' ha tornat
 que estém las dugas
 com gos y gat.

- ¡Senyora Pepa!
 - ¡Senyó Armenté!
 - ¿Aixó 's pot creure?
 - Pot creureho bé.

- Donchs bé, sa filla
 y 'l gendre seu
 van disfamantia
 per tot arreu.

Y á sa cunyada
 també he sentit
 que llamps y pestes
 de vosté ha dit.

- ¿Y aixó 's pot creure?
 - Tot ho he cregut.
 Vos é es tan... bruixa,
 = Vosté es llengut.

- ¡Senyora Pepa!
 - ¡Senyó Armenté!
 - ¡¡Aixís reventi!!
 - ¡¡Vosté també!!!

JOAQUIM ROIG

RECORD T PASSAT

¿Recordas Quimeta 'ls jorns que pasavam
 omplerts de carinyo tots dos de costat?
 ¿Recordas, hermosa, las cosas que deyam
 y que moltas voltas me deyas ingrat?
 ¿Recordas qu' un dia pe 'l bosch passejavam
 y al ombra d' un arbre 'ns varen sentar
 y á ta hermosa cara molts petons vaig ferthi
 y amor mil vegadas 'ns varem jurat?
 Y tu enamorada vas caure en mos brasos

cullint dels meus llabis sabrosos petons
 y 'ls dos abrasantnos varem adormirnos
 cubrint en un somni las nostras passions
 ¡Que voltas que hi penso. Quimeta estimada!
 ¡Oh! que felís fora si tornàhi pogués:
 vo'dria besarte, voldria abressarte
 y en miij d' altre somni no despertar mes.

GRATAÓS.

FESTAS MAJORS

Tením lo gust de participar á las Societats de poblacions
 ahont se celebri FESTA MAJOR que en la

LITOGRAFIA BARCELONESA de RAMON ESTANY

6. — CARRER DE SANT RAMON, — 6.

trobarán un assortit inmens de cromos de totas classes,
 desde 'ls més senzills y económichs als de gust més refinat
 y artístich, propis pera la confecció de

PROGRAMAS, INVITACIONES, TITOLS DE SOCI, de FORASTER
 Y DE ABONAT, etc. etc.

Preus sumament reduhits.

Novetat en carnets de totas classes.

LA TOMASA
POT-POURRI

Una dona quan es guapa,
de requiebros no s' escapa.

Al veure á la Margarida,
diu tothom: Va provehida...

À las nits té molta por;
per 'xó busca casador.

La Pepa y la Manuelica,
dissertant sobre política.

Ni un sol se pot alabar
de que ella... ¡Més val callar!

GAT ÈSGALDAT.....

Un dematí, D. Simplicí va sortir de sa casa, va comprar un diari, y llegint una noticia de sensació..... va topar ab un fanal.

No va escarmentarse encare, y continuant la lectura ab verdadera fruició, un viandant ab son bastó va vuydarli un ull.

Luego, per no volguerse deixá de llegir, va esclafarse 'ls nassos ab unas llambordas.

Desd' aquell dia D. Simplicí, quan sent cridar un diari fa 'l distret, encare que 'ls venedors pregonin noticias de sensació.

K. Bernat

INDIRECTAS

(Diálechs de la vuytada)

— **S**abs que encare no la tinch prou entesa la qüestió aqueixa de la Xina? ¿Vols treurém d'algún d'upte?

— ¿Que no llegeixes 'ls diaris? Ben clar t' ho especifican. Es una rebelió dels xinos de llei, front á front dels xinos adu terats, contra 'l dret de rapinya, tapat ab la careta de la civilisació que 's creuen tenir per tot arreu 'ls matons de la gueta de Europa.

— Pro, si 'ls xinos de llei no han buscat 'l cos á cap potencia per gran que siga, ¿qui 'ls fa ficar á n' els potents á la casa dels altres? Aixó es criminal.

— Per aixó son 'ls pinxos; y 'l tio Colás de la Rússia es 'l primer...

— ¿Qu' es algün municipal de caball?

— Sí, sí; no son cosas de riure, porque aquets fabricants en gran escala de barcos y canons 'i dia que s' ho posin al magí, tractarán com á xinas á totas las nacions de la nostra categoria. (!)

— ¿Y no hi hauria medi de posà á ratlla á n' aquesta gentussa descendenta, pe 'ls seus quatre costats, d' aquella altra patuleya d' aquells temps que en deyan 'ls bárbaros del Nort?

— ¿Veus que contra la forsa (bruta) no hi ha resistencia?

— Pro, jo 'm creya que aquestos grans Estats eran 'ls primers en donar l' exemple d' humanitarisme, respectant las nacionalitats y 'l dret de gens... Al menos m' ho havian fet entendre aixís y que alló del dret de conquista dels temps salvatjes havia pasat á la Historia antiga dels pobles.

— Donchs, te varen enganyar com á un xino per que precisament es tot al revés.

*
**

— ¿Que va anarhi vosté á la plassa nova 'l dia de Sant Pere ó 'l diumenje passat.

— ¿A la plassa nova? Ara 'n vinch y cada dia hi passo quatre ó cinch vegadas. Veu que m' estich al carré del Bou.

— ¿Que xerra ara? ¿No veu que 'm refereixo á la plassa nova de toros, sant cristiá.

— Ah! Encare no sabia que fos feta fins ahir. 'M pensava qu' era una broma; porque com qu' ara 'ns haviam tornat tan catalanistas, mes aviat me pensava que tirarian á terra la vella. Com que aixó dels toros fá tant madri:nyo y 'ns fan tan de fástich.

— Pues, si hagués presenciát vosté 'l desfile á la sortida allá á la Gran-via, s' hauria convensut de que fém la pols á Madrid y a totas las capitals del toreig. ¡Tot Barcelona era allí á fer lo *rendibú* al espectacle nacionall!

— ¿Que diu ara? ¡Adeu catalanisme! ¡Adeu barras catalanas! ¡Adeu bases de Manresa! Digui que las *Arenas de Barcelona* han cobert de sorra complertament l' escut de Catalunya.

— No senyor; perque l' escut se destaca ab tota la barra de sas quatre barras en lo frontis de la Plassa, per mes contrast.

— Aixís á sota del escut falta grabarhi ab lletras de metro lo *Finis Cathalonia*.

*
**

— ¿Sabéu que la *Capella Catalana* quan sigui feta del tot valdrá molt?

— ¿Un' altra iglesia? Ara mateix hi haurá una iglesia per cada capellá si continua aixís.

— ¿Sabéu que sou molt toca-campanas ab aixó de las iglesias? Parlo del nou orfeó catalá qu' es va doná á coneixe l' altra nit al Ateneo, y te 'l nom de Capella.

— Ah! Just, ja hi era jo també.

— Ja cal que l' Orfeó Catalá s' espavilli, perque li ha eixit un competidor que anirá lluy de debó.

— Me sembla que 'l director de la Capella Catalana va á la casa de una gloria per l' istil de la alcansada per 'n Millet qu' es ben merescuda.

— Mira tú si hi va á la casa, que hasta 's diu Cassadó.

*
**

— Total, un mort, dos extrema-unciats y mitja dotzena de *cuydado*, allá á las clavegueras de Gracia, la nit de la Verbena de Sant Pere.

— Y aixó que deyan si hi havian vint morts...

— Mentidas! Y després! ¿Qui 'ls fa ficar á dintre sense mirar primer si hi ha la *quilla*?

— Es clar! Lo que deuria dir 'l contractista: «Jo ou tinch cap culpa: jo pagantlos y regatejantlos, ja estich llest.»

— Y las Autoritats que *velan por la seguridad pública* també devian dir: «Nosaltres 'ns en rentém las mans: son tractes convinguts entre 'l capital y 'l treball y no 'ns hi hem de ficar.»

— Ni més, ni menos: 'is que s' hi han de ficar... son 'ls que no 'n surten sino sens' vida.

— Encare gosan á dir que 'ls contractistas de treballs públichs haurian de ser responsables de las vidas d' aqueixos mártirs del treball!

— Ca, home! Son la gent mes de bé que has conegut. Es que 'ls hi vo'en mal.

— ¿Diferent que succhessin molt sovint desgracias com las de Gracia!

— ¡Si no val la pena de parlarne!

— Per' xó la premsa no 'n va parlar fins l' endemá passat.

*
**

— ¿Y del fracás de la *Union Nacional*, que m' en diu Don Basilio?

— Que sempre se m' havia fet *costa* amunt que á trench d' *alba* del patriotisme (!) madrileny, arriessim al *paraiso* de la regeneració.

PEPET DEL CARRIL.

Cinematógrafo Barceloní

IV.

LOS QUE «FARGAN»

Entre quatre y sis
de la matinada,
quan lo bon burgès
á pleret descansa
y s'hi pot tombar
cap al altra banda,
va surint dels nius
la currua llarga
dels humils obrers....
¡de la gent que farga!

Tot just los batalls
han tocat las quatre
y 's veu resplandir
la claror de l' auba,
la ciutat sus eix
transformació estranya....

Pe 'ls carrers, la poch
no hi passava un ánima.
Feya poch lo cel,
los jardins, las casas,
estavan callats
¡ni 's movia un arbre!
¡Com si dormités
la ciutat p'egada!

Mes bon punt s' ha ohit
lo batall en l' ayre,
tot se deixondix,
tot se mou y canta
y vida pren tot
y en remors escata....

D' una porta surt
una brusa blava
qu' ensuma l' ambient
y després s' escapa....

D' un carreronet
baten las llosanas
los sóchs bullanguers
d' una dona grassa....

Pe 'l carrer avall
ab l' eugera cama,
pujan uns obrers
en línea d' á quatre ...

Pe 'l carrer amunt
unas mossas guapas
baixan ab delit

camí de la fabrica
un baylet xiulant
com un llampech passa....

Los uns van tots nets
y ab roba endressada,
los altres van bruts
confosos de tacas....

Donas ab cistells
fan via á la plassa
portanhi viram,
llegüms y viandas....

Ab los seus vestits,
l' ofici assenyalan,
los uns van de blau
-gent que tracta ab máquinas-
dels altres lo gech
de volut, delata
la gent dels vapors
que ab telers s' atanya.

L' empolsat vestit
y la pell colrada,
diu que 'ls carreters
ja van á la tasca;
y 'l negrench polsim
y la fosca cara,
diu que 'ls del carbó,
tampoch tenen mandra.

Y tots sota 'l bras
ó ab sarró á la espatlla,
portan lo paquet
y 'l bot ó carbasa
puig 'ls mes, se 'n van
ben lluny de sa casa
y fins á la nit
no seuran á taula.

¡No busqueu entre ells
agradosas caras!...
son espres, farrenys,
que 'ls angüls s' hi marcan.
pro 'ls brassos son forts
y duras las grapas.

De pulits y fins
no n tenen cap trassa,
son parlá es groller
pro, diuhen—quan parlan—

sens d'istres ni adob,
la vritat pelada,

Els de quatre á sis
de la matinada
forman diligents
la currua llarga
dels dasheretats,...

¡l aixam de la gana,
que se 'n va pe 'l mon
per porta un pa á eas!

Llavors, lo burgès
ronca dins sa cambra,
tenint al costat
la burgesa guapa,
mentres de capsal
Sant Joseph los guayta....

Y en somni 'l burgès,
veu la forma práctica
d' escanyat jornals
y engrerar jornadas
¡per comprarli adrés
á la seva... flavia!

Y 's lleva á las nou
—hora que 'l porch canta—
y 'l Brusi llegeix
prenent xocolata
y se 'n va ab xarret
á la seva fábrica....

y mata á reganys
als que 'l pa li guanyan
y 'ls hi diu «ganduls»
als que ja treballan
quatre horas ó cinch....
y tracta de «lladres»
als dos aprenents
que jugan á balas,
prenentli mi'j quart
d' aquell temps qu' ell paga...
¡a rahó d' un ral
per deu horas diarias!...

¡Oa!... Per moral gran...
¡la moral cristiana!

M. RIUSECH

ACUDITS

«En una estació del Ferro-carril».

—Donguim una tercera.

—¿Per ahónt?

—¡Qué se 'n hi dona á vosté! donguim un bitllet de tercera.

Un tanoca feya l' amor á una noya.

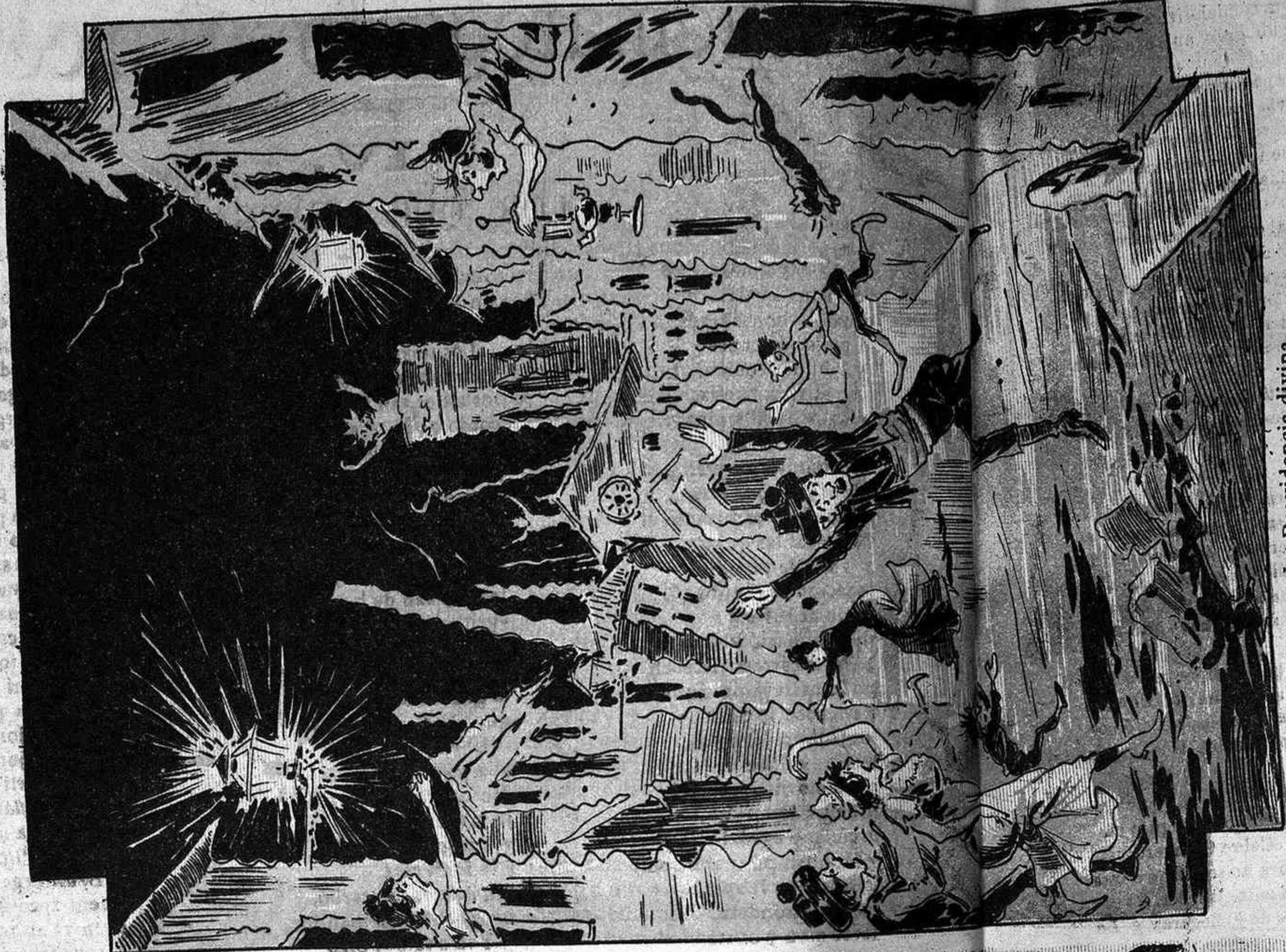
—Contigo pan y cebolla, Laura, deya l' enamorat.
La noya qu' estava per lo positiu li responia:

—No, conmigo pan y cebolla, un parell de entrants y postres.

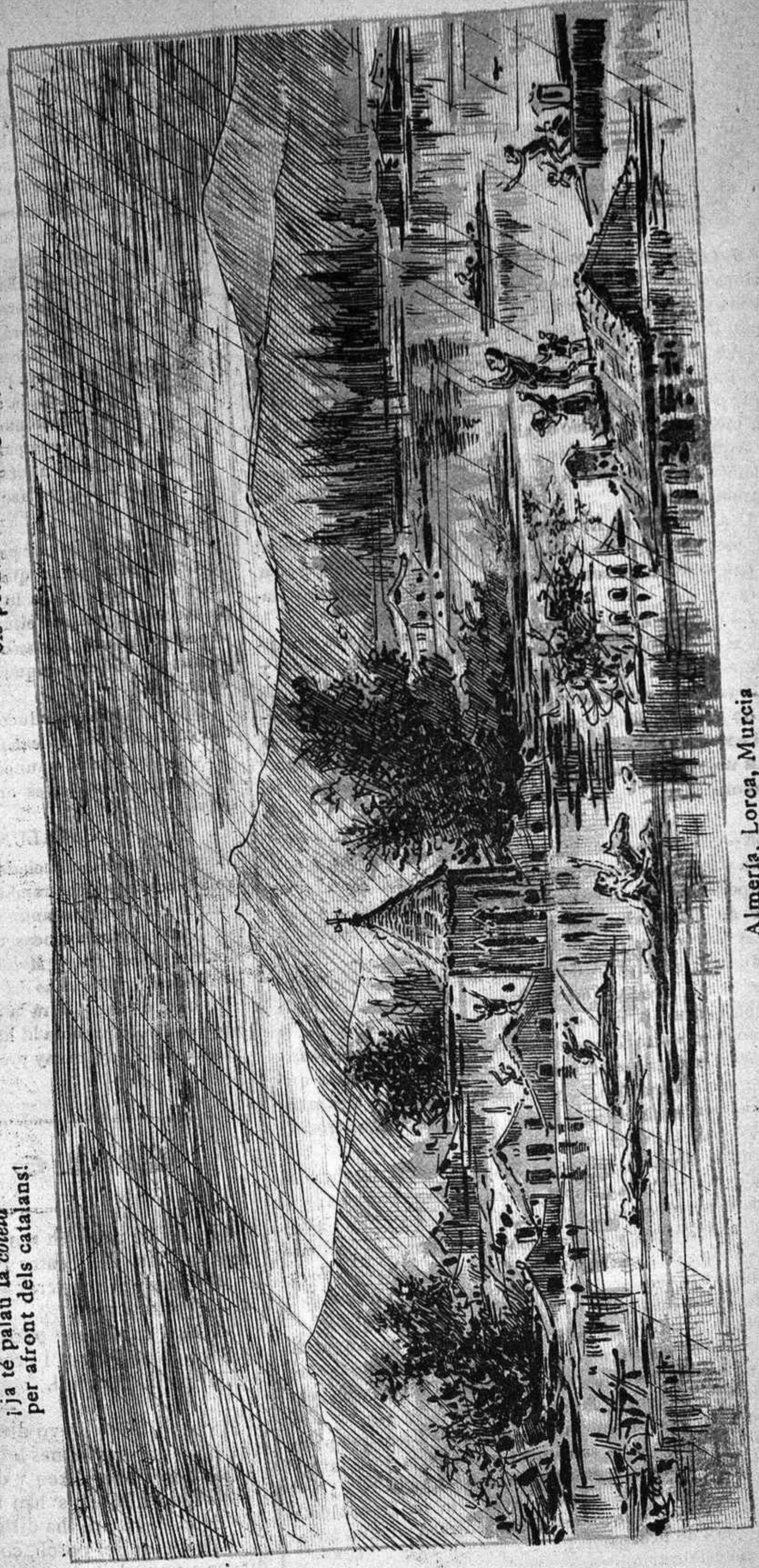
DESGRACIAS NACIONALS

Ja s' han obert *Las Arenas*
 ab éxit fenomenal,
 i ja té palau la *coleta*
 per alront dels catalans!

La Providencia divina
 ab intents un xich farrenyos,
 ab terremotos castiga
 els pecats dels malaguenyos.

Almería, Lorca, Murcia
 tot son allá inundacions!...
 En Silvela va á Cestona
 a la comissió.

NOVETATS

La gata de Angora es lo titol de la nova comedia que ultimament s' ha posat en escena, sent original del Sr. Benavente, conegut autor ja molt discutit y que sas obras donan lloch a gran interès per los espectadors.

Ab tot y no ser la obra mes notable de dit escriptor, *La gata de Angora* ha tingut molt bon èxit per la sencillès ab que està escrita y al mateix temps per no observar-se en ella la mes petita imitació de altrás obras.

Aqueixa qualitat es la que altament predomina al senyor Benavente, per lo que en sas obras ha creat una escola purament seva.

L' assumpto de *La gata de Angora* si bé està desenvolupat ab bastanta monotonia y falta de interès, pot dispensarse li per la forsa de son diàlech y conceptes notables del mateix.

La gata de Angora, sigüé representada ab molta voluntat y se hi distingiren las Sras. Pino, Alvarez, Tovar y Blanco y Srs. Thuillier, Rubio y Echaide.

Pera ahir estava anunciat l' estrenu del drama *El intrusa* de Llana y Rodriguez, inspirat en la obra *El pan ageno* del escriptor rus Tourgueneff y pera dissapte *Zazá* arreglada a nostra escena, y qual protagonista desempenyará la senyora Pino.

NOU RETIRO

La companyia de ópera italiana posá en escena la setmana passada la tan coneguda del mtre. Verdi *La Traviata*, ópera que per lo gastada que ja es, si no obté una execusió superior, aburreix soberanament als espectadors, y aquet fou lo resultat que lográ.

Diumenge últim se dongueren las últimas representacions de *La Boheme* que resultaren serho de la companyia de ópera, que ab tot y els bons desitjos de la Empresa, ja que sos propòsits foren de que los *quartetos* fossin de *primo cartello* l' encarregat d' ajustar l' elenco, va demostrar que li ve gran dit emp'eo, ja que a escepció de dos ó tres artistas, los demés dificilment poden sostenirse en teatros de quart ó quint ordre.

Lo mtre. Baratta, en qui la Empresa havia també confiat la direcció de la companyia, ha demostrat no estar a la altura de las circunstancias.

Per lo esmentat, y no volguent ser la Empresa per mes temps, *primo* de quatre pipiolis, determiná *cortar por lo sano*, tancant lo teatro, determinació que ha sigut molt ben rebuda per lo públich.

Dissapte pròxim se reinaugurarà ab la companyia de ópera y opereta italiana del Sr. Giovannini, en que ja s' es sabut ne forman part las Sras. Saroglia y Coliva y los senyors Grossi, Arrigotti, Pomer y Visconti.

Habentse vist clar que mes valen *muchos pocos* que *pocos muchos*, los preus serán sumament módichs, ja que la entrada será a dos rals, constantne sis ab la butaca.

Ab las qualitats de la companyia y la modicitat dels preus, no duptém que aquesta casa, entrarà en una nova era y ho será de prosperitat.

Molt ho celebrariam.

GRAN-VIA

Dilluns se despedi la companyia cómic-hírica que dirigida per lo Sr. Cerbon ha actuat ab gran aplauso durant la passada temporada que ho ha sigut de uns 10 messos.

Una de las últimas obras que s posaren sigüé *La alegría de la huerta* que s demostrá s' havia posat ab molta precipitació, del contrari faria poch favor a las qualitats del Sr. Cerbon puig demostrarian que van de *capa caída*.

Pera avuy está anunciada la reinauguració ab una companyia dramática argentina de costums criollas, género nou completament en Europa, qual companyia se troba en nostra ciutat de pas pera la Exposició de Paris.

La obra de debut, será lo drama en dos actes y onz quadros titulada *Juan Moreira* la que pera ser presentada ab la deguda propietat, la platea del teatro quedará convertida en una gran pista, ja que deu presentar una gran festa campestre ab evolucions a caball.

Alternará ab la companyia argentina, un quadro cómic-hírico dramático del que n forman part las Sras. Estrada y Palma y los Srs. Reig y Vazquez.

TIVOLI

Ha deixat de formar part de la companyia lírica la senyoreta Segura, per lo que s ha donat mes increment al teatro valenciá, que s lo que ha cridat poderosament la atenció, mereixent citarse de la última setmana *La Partí dels peixcaors* y *Matasiete Espantaocho*, originals del mallograt Escalante y en que sos intérpretes hi han sigut molt aplaudits.

A queixa última producció fou lo que servi de patró a la tan coneguda *Los valientes* del original Javier de Burgos.

Pera ahir estava anunciat *Foc en l' era* sarsuela de espectáculo, qual música es original del notable compositor senyor Giner.

CATALUNYA (Eldorado)

Pera avuy está anunciada la reinauguració d' aquet teatro ab la companyia dramática de la célebre Guerrero.

En lo repertori que anuncia hi figura un sens fi de obras notables y de totas épocas, figuranthi entre las del teatro modern *El loco Dios* y *Malas herencias* de Echegaray y *La hija del mar* y *El camino del agua* de Guimerá.

La obra de debut, será la de Lope de Vega *El castigo sin venganza* en quina obra hi habian lograt grans ovacions la célebre Boldún y lo may prou plorat D. Rafael Calvo.

UN CÓMIC RETIRAT

Qüentos

Un dia de pluja un senyor anava a pendre un cotxe a la Plasa del Teatro Principal.

—¿Quant me costará?— digué.

—Quatre duros.

—De 'l caball que porteu, sí; quatre duros.

Pero jo pregunto 'l preu d' una carrera, tornantvos a quedá 'l caball.

En un café un senyó diu una paraula a un altre y aquest sense mes ni mes li tira una ampolla pe 'l cap.

Los descomparteixen y diuen a un d' ells:

—¿Y ara? ¿Que, s' han tornat ximples?

—No senyor, m' ha dit lo nom del porch y jo.....

—¿Lo nom del porch, com pot sé si sols te ha dit una paraula?.....

—Y bueno..... m' ha dit *tocino*.

LA TOMASA
 À LA SORRA

Tal ninot, ningú endavina qu' hagi sigut batllarina.

Pe 'l detrás y pe 'l davant aquet bulto es Don Joan.

Pert el cap en Pep Muxama perque sembla qu' ha vist cama.

--La fredó 'm fa nyigo-nyigo en quan m' arriba al llombrigo.

Y aquet es, ningú ho diria lo duch de La Xiribia.

ANADA A NURIA

BALADA

MARES; que portau las fillas
cusidas á las faldillas;
las qui, mentres son donzellas,
las tancau com las ovellas
quan la plera 'ls obrireu
si 's perdian no us queixeu

N' era un dia, que plegadas,
fadrinetas y casadas,
totas en matxos de sella,
anavan á la capella
que, de Nuria en mitx la néu,
guarda á la Mare de Deu.

Los animals plens de vicis
y 'l camí de precipicis;
mes ab ánima riallera
se quedavan endarrera
unas noyas com un sol,
encare del primer vol.

Las mares de lluny las veyan,
las cridavan, y ellas reyan,
que, olvidantse de las ninas,
n' eran los noys llurs joguinas.
y una eixida de pensió,
feya à totas la llissó.

En un plá las esperavan
uns fadrinets que muntavan
cercant d' áligas las crias,
y oferintse per llurs guias,
de bons minyons ab l' anar,
conversa varen lligar.

Ja trobavan la pujada
mes curta y menys de pesada,
y totas cercant dresseras
volian ser las primeras;
y al aproparse del lloch
anavan mes poch á poch.

Y quan las mares finian
de resar, ellas venian
de una en una afatigadas
per direccions oposadas...
Sovint, dressera vol dí
mes llarch y mes mal camí.

Y fins la que era mes quieta
va pecar per indiscreta,
y apartantse de la colla
diu que ficá 'l cap á la olla,
y de llavors en avant
nit y dia es à p'orant.

Mares que portau las fillas
cusidas á las faldillas,
las que, mentres son donzellas,
las tancau com las ovellas,
quan la plera 'ls obrireu
si 's perdian no us queixeu.

DAMAS CALVET.

Campanadas

«Lo Sr. Romero Robledo 's proposa pronunciar un discurs molt violent, ab ocasió del banquet que 's donará á la Comissió catalana que vá á Madrid á entregar al ex-ministre conservador un missatge d' adhesió á sos principis.»

Poch en Mero 'ns encaparra;
lo discurs será violent,
pero en menos d' un moment
sols en quedarà la barra
y en Silvela anirá fent.

«Valencia, 1.—Los toros d' Arribas han resultat aceptables.

Ha sigut tarde de sustos: «Algabénito ha sigut atrapat, sufrint contusions y una conmoció cerebral.

Lo banderillero «Salao» també n' ha sortit nafrat.»

En lo camí que portém,
sens toreros quedarem,
y á fé que molt greu nos sab,
perque quan no 'n tinguém cap
¿com nos civilisarem?

«Lo general Ceballos segueix millorant de la ferida que va rebre en lo pit, durant la baralla d' uns gitanos en lo passeig del Gran Capitá, de Córdoba.

Tots los gitanos que hi havia á la població han desaparegut sens dupte, per la por de ser detinguts.»

¡Oh gitanos! ¿Qui us atrapa,
per mes que 'l cegui l' enuig?
Heu fet bé, qu' aquell que fuig
moltas vegadas s' escapa.

«A Paris, dos anarquistas arruixaren de petroli la estatua del Sr. Cánovas del Castillo, situada prop de la porta monumental de l' Exposició.

En lo moment ab que ab mistos encesos anavan á calar foch á la estatua, foren sorpresos, logrant, no obstant, es caparse.»

Si á n' en Cánovas així
tractan, ara estich pensant
¿si en Silvela vé á mori
ab sa estatua qué farán?

Diu «El Correo» de Madrid, parlant de le rebuda que s' ha fet á Vigo als excursionistas portuguesos, que val mes gastar diners d' aquesta manera que construint plassas de toros com ara á Barcelona.»

A fé de Deu, té vritat,
pero haig de dirli ademés,
que ara aqui no havém fet més
que lo que 'ns han ensenyat.
¡Tots som uns! ¡Visca 'l Progrés!

«Lo Sr. Romero Robledo ha dit que quan s' obrin las Corts plantejará un debat pera tractar de la boda de la princesa.»

Lo debat no trobo just
quan se tracta d' una boda,
perque 'l casá ha d' aná á g' st
com lo vestir, á la moda.

*

«En la excursió que D. Jaume de Borbón ha fet en automòvil de Varsovia á Paris, va atropellar á un xicot en lo poblet de Krustin.»

Lo seu pare empaytava hungaras...
ell atropella á un minyó.
Lo qu' es de certas familias,
com mes lluny se n' es, mil ó.

*

«Un periódich fá públich que l Sr. Primo de Rivera, administrador del Correu Central de Madrit, ha sigut suspés de empleo y sou, aixi com dos quefes que segueixen á aquell en categoria, per la desaparició d' algunas mils pessetas.»

Aquets senyors de *Correus*,
estimat lector, com veus,
no fan *corre* las cartetas,
que fan *corre* las pessetas.

*

«Lo Cónsul d' Espanya á Buenos-Aires participa qu' ha mort en apuella capital don Pantaleó Ferrer, natural de Masnou, deixant un capital de 17.886 pessetas, un bagul ab roba y un relotje d' or.»

Apa, parents del difunt,
reclameu la herencia al punt,
perque d' aquets—qui ho diria!—
no s' en moren cada dia.

*

«Anaren á saludar al senyor Sagasta molts de sos amichs, y parlant de la situació política, 'l quefe dels lliberals va expressarse en termes molts pessimistas.

Digué que la cosa estava molt térbola y que no podia adelantarse res de lo que pot ocorre.»

La cosa estará molt térbola,
potser tindrem un estrago...
pero jo encar veig mes térbol
aquell *bullit* de Santiago.

*

«S' ha parlat aquets dias de ressentiments molt fondos entre 'ls ministres d' Estat y de Governació, ab motiu d' haver sigut aquet designat com ministre de jornada y no aquell com va dirse primerament; pero no existeixen tals ressentiments.»

¿Ressentiments? ¡Ay, la mare!
Si están á parti un pinyó.
Aquí, com á ressentida,
hi ha solzament la Nació.

*

«S' han declarat en vaga los hortelans de las aforas de Madrit.

Demanan que 'l descans del mitj dia siga de tres horas, y que 'l jornal acabi mitja hora després de pondres lo sol.

Desde l mes passat los empleats de las oficinas del ministeri d' Agricultura, treballan sols los dematins.

¿No fan los de Agricultura
desde 'l Juny sas vacaciones
cobrant per feyna tan *dura*...?
Donchs, son curtas pretensions
las d' aquells honrats minyons.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

BARRA, á l' hora de fer partidaris.—Ab motiu de presentarme un missatge la Comissió catalana faré un discurs de tons violents. Aixó no priva de que avants digués que 'ls catalans—en Robert inclusiu—eran uns brétols.

Romero Romesco

CASACA, á l' hora de posársela.—Mireu qu' es prou que quan una tracta de casarse, tothom vulgui tafanejar si l' home que á mi m' agrada 'm convé ó no.

¡Quant envejo la llibertat d' altrás noyas!

Princeseta.

VALENCIA, á l' hora dels nyanyos.—Ara son los toros tan braus que la *carrera* de torero 's fa impossible.

Qui surt de las corridas ab lo nas fora de la cara, qui ab un ull á passeig, qui ab los ossets triturats..

Ja 'ls afanyem ben bé 'ls diners.

Varios toreros.

GITANADA, á l' hora de tocar lo dos.—¡Ay payets nostres! ¡Ay la mareta de l' ánima! Perque á Córdoba un garreno, sense voler, va ferir á un general, volian enxiquerar á tota la honrada classe de la estisora. ¡Aquesta es la *vri*! Si 'ns atrapan que 'ns fassin un nus á la qua.

Gitanos escamats.

CORREUS, á l' hora de corre.—Diuhen qu' hi fet corre algunas mils pessetas. ¿Y qué, encare que las hagués fet corre?

Per' xó soch de Correus.

Cosi d' en Rivera

JAUMET, á la hora dels atropellos.—Benehit siga qui va inventar los automòvils! Acabo d' atropellar ab aqueix prodigiós vehicul á un minyó. Si ls pretendents desayrats no disfrutessim de aqueixas expansions nos aburririam.

Borbón.

LLAGASTA, á l' hora de més val callar.—Lo Govern toca 'l violón á tota orquesta. La seva conducta es térbola, molt térbola... per cosa clara alló que va passar á Santiago, quan jo era al candelero.

Mateu.

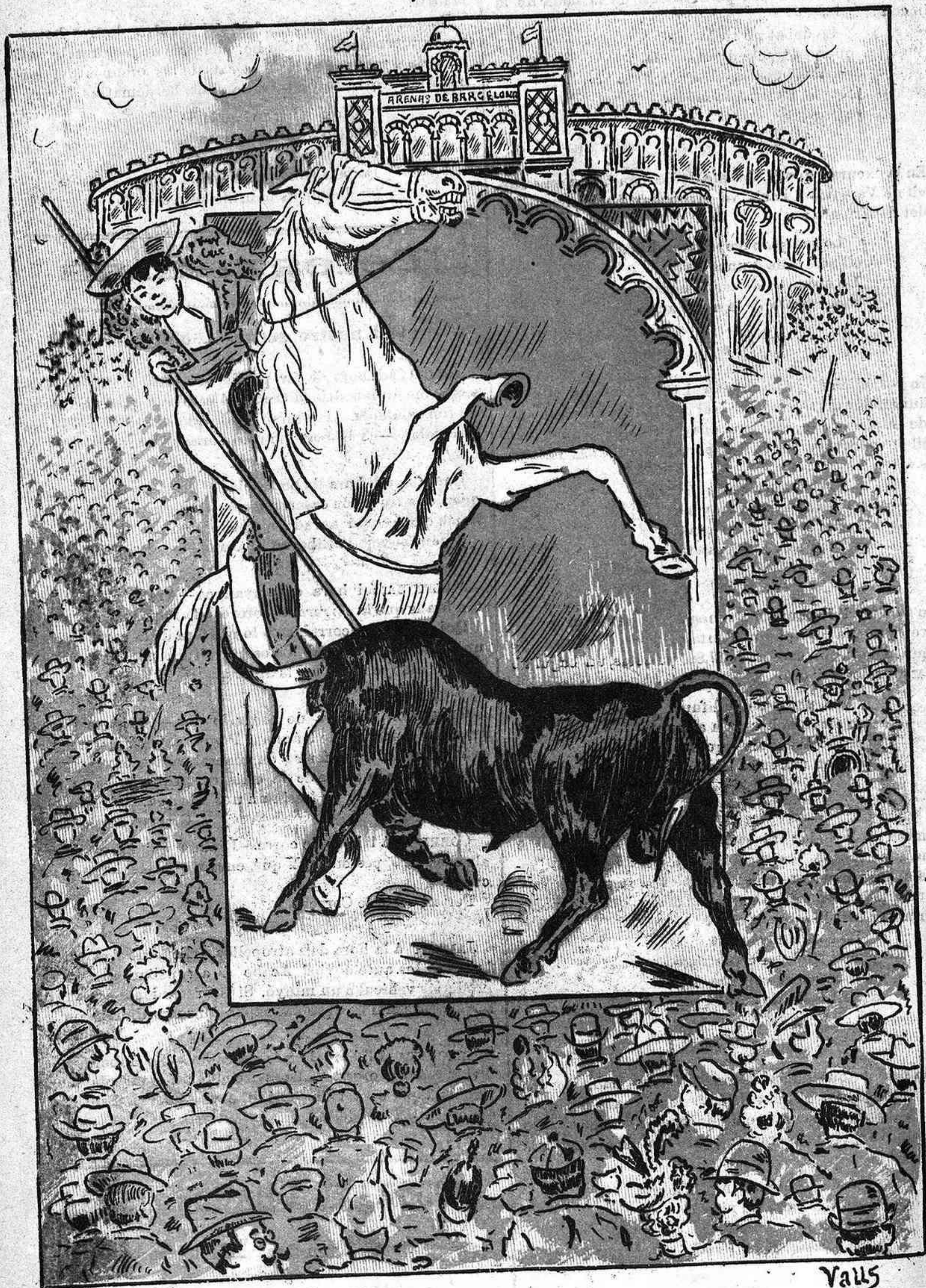
LITOGRAFIA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, CARRER DE SANT RAMÓN, 6

LA TOMASA

IA LAS ARENAS!

Tindrém escassas escolas,
d' assilos estarém mal;
pero tením una plassa
que en lo mon no té rival!

Valls